

**HUHTIKUU
4/2009**

SISÄLTÖ

.....
KEVÄT ON TULLUT

.....
PUTKILAHDESSA
HAVAITUT LINTULAJIT

.....
KIRPPIS ON OSA
KORPILAHTELAISTA
LIIKE-ELÄMÄÄ

.....
KOHTAAMISIA

.....
HIIHTO ON VÄLINELAJI

.....
APRILLIKUU

.....
MÖKKITALKKARIPALVELUJA
PUTKILAHTEEN

AVANTOUINTIA
VIRTASALMELLA

.....
@450-

LAAJAKAISTAVERKKO
TUO NETIN KOTIIN JA
MÖKILLE

.....
KIITOS ILMOITTAJILLE,
ILMAN TEITÄ TÄMÄ LEHTI EI VOISI
ILMESTYÄ TÄSSÄ LAAJUUDESSA.

.....
TILAA KYLÄLEHTI
LAHJAKSI TUTTAVALLES!

.....

Putkilahden Kylälehti

Putkilahden kylälehti myös internetissä:
www.putkilahti.net

Perustettu 1993.
Ilmestyy 12 kertaa vuodessa.
Kylän paras tiedottaja.

**Irtonumero
2,00 euroa**

KUVA: Hannu Allonen

AUNE TURUNEN, PÄÄTOIMITTAJA

KEVÄT ON TULLUT

Jo helmikuun 12. päivänä saimme kuulla kevään ensitervehdyksen. Metsäpolulla kulkijan korvaan se tuli selkeänä, kirkkaan riemullisena: tititty - tititty - tititty! Se oli varma viesti kevätkauden alkamisesta.

Kevään tulo on aina riemastuttava kokemus. Vaikka se koetaan joka vuosi aina uudestaan ja uudestaan, ei siihen voi koskaan kyllästyä. Aina se on yhtä lumoava. Jo pienen linnun keväinen liverrys saa ilon tulvahtamaan ihmismieleen.

Kevään odotus voimistuu heti, kun pimeys vähenee ja päivä jatkuu. Silloin aletaan ennustella säitä ja arvailla jäiden lähtöä järvistä. Kevään odotukseen kuuluu myös perinteisesti monenlainen hauskanpito. Laskiaisena riennetään lasten kanssa mäenlaskuun ja pääsiäisaikaan pienet noidat kiertävät virpomapuuhissa. Kaikki tuo vir-

kistää ja tuo kevättä lähemmäksi.

Huhtikuun ensimmäinen päivä on jo täynnä kevään merkkejä. Se on myös tavallisuudesta poikkeava päivä. Silloin on sallittua ystävien ja tuttavien narraaminen. Aprillipäivän perinteeseen kuuluu tällainen tapa.

Mitähän Mark Twain tarkoittikaan, kun hän sanoi huhtikuun ensimmäisestä:

”Tämä on päivä, jona meitä muistutetaan siitä, millaisia olemme muina 364 päivänä.”

Tarkoittikohan hän, että olemme helpposti narrattavia, joka päivä huijattavissa? Vai olisimmeko kireitä tosikkoja, hymyttömiä? Siinä meillä onkin tarkkailemista vuoden jokaiselle päivälle. Sitä ennen kuitenkin voimme keskittyä tarkkailemaan kevään tuloa herkin silmin ja korvin.

Ilman erikoista tarkkailuakin lumien sulassa nähtävillä paljastuu jokakeväinen ilmiö:

tienvarsille heitetty roskat. Kylällämme ei kukaan voisi alentua moiseen käytäntöön, sen verran olemme saaneet kotikasvatusta. Ohikulkevista kulkuneuvoista roskia heitellään. Me putkilahtiset keräilemme säännöllisesti joka kevät monenkirjavat roskat pois teiden varsilta rumentamasta kylämme kauniita maisemia.

Vappuun päästessämme kevät on jo pitkällä. Silloin ihmiset juhlivat kevään tuloa ilmapalloon ja serpentiineinen nautiskellen simaa ja tippaleipiä. Meillä täällä Putkilahdessa on tapana viettää vappua tekeillä keväisiä töitä. Siinä touhutessamme kuulemme valtaisen lintuparvi laulavan ylistystä kevään tulolle. Yhdymme tuohon iloon.

Putkilahden KYLÄLEHTI

(ISSN 1236665X)

PERUSTETTU 1993. ILMESTYY KERRAN KUUSSA.

KUSTANTAJA: PUTKILAHDEN KYLÄSEURA RY

PUHEENJOHTAJA: MARIO MERIVIRTA

SÄHKÖPOSTI: MARIO.MERIVIRTA@GMAIL.COM

OSOITE: VESPUOLENTIE 2027C, 41870 PUTKILAHTI

PUHELIN: (050) 379 7614

PAINOS: 330 KPL

TILAAJIA: 260 (HELMIKUU 2009)

PAINOPAIKKA: KOPIJYVÄ OY, JYVÄSKYLÄ

KYLÄLEHDEN KEHITTÄMINEN

KYLÄLEHDEN YHTEYSHENKILÖT OTTAVAT VASTAAN EHDOTUKSIA LEHDEN KEHITTÄMISEKSI. HEILLE VOI TARJOTA MYÖS AINEISTOA JULKAISTAVAKSI. YHTEYSHENKILÖLUETTELO OIKEALLA.

TILAUSHINNAT 1. 1. 2009 ALKAEN

PERUSHINTA EUROA 21,00/12 NUMEROA

KESTOTILAUSALENNUS EUROA 3,00 / VUOSI

SUOMEN ULKOPUOLELLE LISÄHINTA EUROA 3,00/VUOSI

IRTONUMEROT EUROA 2,00.

IRTONUMEROITA MYYDÄÄN PUTKILAHDESSA VIRRAN PUODISSA

ILMOITUSHINNAT 1. 1. 2009 ALKAEN

PERUSHINTA 0,13 €PALSTAMM. VÄHINTÄÄN 10 €

TOISTUVA ILMOITUS 0,10 €PALSTAMM

TAKAKANNEN VÄRI-ILMOITUSLISÄ 0,05 €PALSTAMM

KANNEN VÄRI-ILMOITUS 0,50 €MM (140 MM LEVEYS)

YHDISTYSTOIMINTA SOPIMUKSEN MUKAAN

PUTKILAHDEN UUTISIA INTERNETISSÄ:

<http://www.putkilahti.net/>

PÄÄTOIMITTAJA:

AUNE TURUNEN P. (050) 464 3683

VESPUOLENTIE 1568, 41800 KORPILAHTI

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

MUU TOIMITUSKUNTA:

VALTO KOSKINEN, TAITTO P. (050) 563 7344

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

ESKO PERTTULA, ILMOITUKSET P. (0400) 762211

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

YHTEYSHENKILÖITÄ:

MARJA RIIKONEN, TILIT P. (0400) 647909

Uudet tilaukset:

YLLÄ MAINITUT YHTEYSHENKILÖT

AINEISTOPÄIVÄMÄÄRÄ:

ILMESTYISKUUKAUDEN ENSIMMÄINEN PÄIVÄ

PUTKILAHDEN MÖKKITALKKARI

Meneekö aikasi mökillä vapaa-ajan valmisteluun?

Hoidamme kesäasuntosi huollot,
korjaukset, siivoukset ym.
tarvittavat palvelut

- Kausikunnostukset
- Remontit ja ympärivuotinen huoltopalvelu
- Palvelut kokonaisvaltaisesti sopimuksen mukaan

Ota yhteyttä,
niin laitetaan mökkisi asiat järjestykseen.
Samat palvelut myös omakotiasujille.

Terveisin Mökkitalkkarisi
Kari p. 0500 541 120
Ari p. 0440 541 121
Timo p. 040 8440 435
Erno p. 0400 916 927

**MUISTA MYÖS
KOTITALOUS-
VÄHENNYS!**

Nuorjyvä Osuuskunta
tempojkl@kolumbus.fi tai timo.talkkari@gmail.com
www.kolumbus.fi/tempojkl/Nuorjyva

Putkilahdessa havaitut lintulajit

Putkilahden linnusto on lintuharrastajien piirissä tunnettu erityisesti kesäaikaisista yölaulajista. Yö- ja myös päivälaulajat viihtyvät suojaisten salmien, ruovikkojen ja rantapeltöjen ympäristössä. Päijänne muodostaa luontaisen reitin muuttaville kahlaajille ja vesilinnuille, ja näitä voi nähdä erityisesti Vanhanselän rannoilla keväisin ja syksyisin. Kylän maisemiin kuuluvat myös suuret

metsät, joissa epäilemättä asustaa kaikkia keskisen Suomen lintu- ja eläinlajeja, vaikka niiden havaitseminen ei ole aina helppoa.

Keski-Suomessa on tavattu kolmesta luonnonvaraista lintulajia. Putkilahden alueella niistä on havaittu 169 lajia vuoden 2008 loppuun mennessä. Ne on lueteltu oheisessa taulukossa lajien systemaattisen järjestyksen mukaisesti.

Tiedot on koottu BirdLife Suomen Tiira-havaintotietokannasta, Keski-Suomen Lintutieteellisen Yhdistyksen nettisivuilta ja kirjoittajan omista havainnoista.

HANNU ALLONEN

HANNU.ALLONEN@FIMNET.FI

0405562811

Lintukuvia netissä: http://picasaweb.google.com/Hannunkuvat/Kansikuvaehdokkaita?a_uthkey=Gv1sRgCJGB16q68OqJLQ#

PARTURI - KAMPAAMO

lovi & laikku

JENNA: 050 528 5612
NOORA: 041 505 6317

MARTINPOLKU 13C19
41800 KORPILAHTI

Kerromme kerran viikossa
keskiviikkoisin koko pitäjän uutiset

Tilaa **KORPILAHTI** ja lue
PAIKALLISLEHTI

Kokkotie 11 C 17, 41800 KORPILAHTI
p. (014) 821 481, faksi 822 471
toimitus@korpilahtilehti.fi
ilmoitukset@korpilahtilehti.fi
www.korpilahtilehti.fi

IDO KYLPYHUONEKALUSTEET

Putket,
pumput,
vesijohtotarvikkeet,
muut LVI-tarvikkeet

Uponor

Myynti ja asennus
Heikki Vilkmán
19910 Tammijärvi
p. (0400) 244 362
Kotiin (014) 877 163

oras

GOLDWELL

CLOSER TO STYLISTS. CLOSER TO HAIR.

Parturi-Kampaamo

Mirkka Tuominen

Tammijärventie 256

19910 Tammijärvi

puh. 044 5035128

ma-pe 9-17

ilt. ja la sop.muk.

Kiitos!

**Lämmin kiitos erinomaisesta
matkaevästä!**

Sillä pääsee pitkälle kohti

70-vuotispäiviä!

Tauno, "kylätlintarkastaja"

Putkilahden alueella havaitut lintulajit. Keski-Suomessa pesiviksi tiedetyt lajit on **lihavoitu**.

Pikkujoutsen	Uivelo	Ruskosuohaukka	Punakuiri	Lapinpöllö	Rautiainen	Pensaskerttu	Naakka
Laulujoutsen	Tukkakoskelo	Sinisuohaukka	Pikkukuovi	Sarvipöllö	Punarinta	Idänuunilintu	Varis
Metsähanhi	Isokoskelo	Kanahaukka	Kuovi	Helmipöllö	Satakieli	Sirittäjä	Korppi
Tundrahanhi	Pyö	Varpauhaukka	Punajalkaviklo	Kehräjä	Leppälintu	Tiltalti	Kottarainen
Kanadanhanhi	Teeri	Hiirihaukka	Valkoviklo	Tervapääsky	Pensastasku	Pajulintu	Varpunen
Valkoposkihanhi	Metso	Piekana	Metsäviklo	Harjalintu	Kivitasku	Hippiäinen	Pikkuvarpunen
Sepelhanhi	Viiriäinen	Maakotka	Liro	Käenpiika	Sepelrastas	Harmaasiippo	Peippo
Haapana	Fasaani	Sääksi	Rantasipi	Harmaapäätikka	Mustarastas	Pikkusieppo	Järripeippo
Tavi	Kaakkuri	Tuulihaukka	Vesipääsky	Palokärki	Räkättirastas	Kirjosieppo	Vihersieppo
Sinisorsa	Kuikka	Ampuhaukka	Pikkulokki	Käpytikka	Laulurastas	Pyrstötiainen	Tikli
Jouhisorsa	Silkkiiukku	Nuolihaukka	Naurulokki	Valkoselkätikka	Punakylkirastas	Hömötiainen	Vihervarpunen
Heinästävi	Härkälintu	Luhtakana	Kalalokki	Pikkutikka	Kulorastas	Töyhtötiainen	Urpiainen
Punasotka	Merimetso	Luhtahuitti	Selkälokki	Pohjantikka	Pensassirkkalintu	Kuusitiainen	Pikkukäpylintu
Tukkasotka	Kaulushaikara	Ruisräikkä	Harmaalokki	Kiuru	Viitasirkkalintu	Sinitäinen	Punavarpunen
Alli	Harmaahaikara	Nokikana	Merilokki	Törmäpääsky	Ruokosirkkalintu	Talitiainen	Punatulkku
Mustalintu	Kattohaikara	Kurki	Kalatiira	Haarapääsky	Ruokokerttunen	Pähkinänakkeli	Pulmunen
Pilkkaasiipi	Mehiläishaukka	Meriharakka	Sepelkyyhky	Räystäspääsky	Ryti kerttunen	Puukiipijä	Keltasirkku
Telkkä	Merikotka	Tundrakurmitsa	Käki	Metsäkirvinen	Luhtakerttunen	Kuhankeittäjä	Pajusirkku
		Töyhtöhyppä	Huuhkaja	Niittykirvinen	Viitakerttunen	Pikkulepinkäinen	
		Suosirri	Hiiripöllö	Keltavästäräkki	Kultarinta	Isolepinkäinen	
		Suokukko	Varpuspöllö	Västäräkki	Mustapääkerttu	Närhi	
		Taivaanvuohi	Lehopöllö	Tilhi	Lehtokerttu	Harakka	
		Lehtokurppa	Viurpöllö	Peukaloinen	Hernekerttu	Pähkinähakki	

KIRPPIS ON OSA KORPILAHTELAISTA LIIKE-ELÄMÄÄ

Työnteolla on ihmisen hyvinvoinnin kannalta erittäin suuriarvoinen merkitys. Paitsi toimeentulomahdollisuutta, työn tekemisellä ihminen voi toteuttaa itseään ja näin luoda mielekkyyttä elämäänsä.

Työtä ei kuitenkaan aina ole tarjolla. Työttömyys on monille ihmisille vaikea asia tänä päivänäkin.

Korpilahdella toimiva Työllistämisyhdistys ry on osaltaan pyrkinyt toimimaan työttömien hyväksi. Yhdistyksen alullepanija ja toiminnanohjaaja Ulla-Maija Ahonen kertoo:

– Yhdistys perustettiin vuonna 1995 ja lamavuosien jälkeen mietittiin, miten yhdistys voisi toimia työllistäjänä kunnassa. Kirpputorit olivat silloin ikäänkuin noususuunnassa ja niin mekin päätimme yrittää. Korpi-Kirppis aloitti toimintansa 1.7.1998 entisen apteekin tiloissa Martinpolulla. Tilat osoittautuivat heti kohta liian pieniksi ja saimmekin vuokrattua entisen Säästöpankin toimitilat, joissa toimimme edelleen-

kin. Tavoitteenamme oli saada työllistettyä työttöminä olevia henkilöitä Korpilahdelta, parantaa heidän henkistä hyvinvointiaan ja saada sen verran tuloja, että pystyisimme maksamaan omat kulumme.

Toimintaamme kuuluu normaali kirpputorin pyöritys. Otamme lahjoituksena vastaan tavaroita, jotka sitten joko myymme Kirppiksellä tai uusiokäytämme. Samoissa tiloissa toimivat myös kopiointi-, faksi ja nettipalvelut. Kirpputori on vain osa Työllistämisyhdistyksen toiminnasta. Jokirinteellä sijaitsee työttömille ja eläkeläisille tarkoitettu ruokala, joka tarjoaa maittavaa kotiruokaa ma-pe 11-13 hintaan 3,50e. Teletalolla toimivat puu-, pienkone-, ompelu-, ja kudontapajat. Työllistämme vuosittain keskimäärin 80 henkilöä.

Varsin monipuolisen työalueen pyrittämisestä vastaa toiminnanohjaaja Ahosen lisäksi työpajaohjaaja Hannu Höyden.

Teletalon puutyöpajalla korjataan vanhaa ja tehdään uutta.

Töitä esittelemässä työpajaohjaaja Hannu Höyden.

Työpajatoiminnan tavoitteena on ylläpitää työntekijöiden jo ennestään osaamia taitoja ja kannustaa myös oppimaan uusia. Toiminnalla tuetaan myös paikkakunnan palvelurakennetta niiltä osin, joilta aloita ei ole muualla vastaavaa palvelua tarjolla. Työpajoilla korjataan vanhaa ja tehdään uusia tuotteita. Teletalon alakerrassa on muun muassa suuri määrä myynnissä olevia hyväkuntoisia huonekaluja. Puutyöpajalla valmistetaan myös asiakkaiden toivomusten mukaisia tarvikkeita, mm. puutarhakalusteita, postilaatikotelineitä, vc-mökkejä, kukkatelineitä ym.ym. Pienkoneita, polkupyöriä ja moottorisahoja kunnostetaan omalla osastollaan. Ompelupajalla tehdään myös uutta ja korjataan vanhaa. Kudontapa-

*Korpi-Kirppiksellä on
myynnissä monenlaista tavaraa.
Asiakasta palvelemassa Pekka Kaistinen.*

jalla syntyvät monet kauniit käsityöt, mm. matot ja poppanat. Työpajan toimintaideana on käyttää kierrätysmateriaaleja, kunnostaa niitä ja myydä. Työpajalle lahjoitetaan myös paljon erilaista tavaraa. Teletalolla kannattaa käydä tutustumassa!

Korpi-Kirppis on tunnettu ja suosittu palvelukeskus Korpilahdella ja laajemminkin. Työttömien asiaa halutaan olla tuke-
massa. Kirppiksen asiakkaat kiittelevät paikan ilmapiiriä kotoiseksi:

– Täällä on mukava käydä! Tavaraa on niin monenlaista, ne ovat puhtaita ja ehjiä ja kaikki on laitettu hyvin esille. Joskus täältä onnistuu löytämään harvinaisuuksiakin. Oman kylän rittäjienkin tuotteita löytyy myyntihyllyistä, on putkilahtelaista Simolan villisianlihaa ja Koskisen talkkunoita ja ryynejä ja paljon, paljon muuta. Täällä tapaa

aina tuttuja joka puolelta pitäjää, tämä on sellainen kodikas tapaamispaikka, iloitsevat asiakkaat.

Ulla-Maija Ahosen mukaan Korpi-Kirppiksen toiminta on vastannut odotuksia ihan kiitettävästi.

– Kiitos kuuluu myös työllistetyille työntekijöille, ilman heitä tällaista toimintaa olisi

mahdotonta pyörittää. Voisin todeta, että Kirppis on osa korpilahtelaista liike-elämää ja löytänyt vakioasiakkaansa. Toivotamme myös uudet asiakkaat tervetulleiksi! Ei kirpputoria kannata pelätä! sanoo toiminnanohjaaja Ahonen.

TEKSTI JA KUVAT: AUNE TURUNEN

KOHTAAMISIA

Tämä kohtaaminen tapahtui Virtasalmen sillan kupeessa eräänä kesäkuun perjantaina v.2008.

Olin ystäväni kanssa käynyt Korpilahden kirkolla äitini haudalla. Tarkoitukseni oli oikaista kiilalla kallellaan olevaa hautakiveä. Se kun ei enää totellut vanhan äijän rautakankikohennusta. En saanut paikallisia työntekijöitäkään innostumaan kyseisestä työmaasta. Siispä olin valanut kiilan kotona valmiiksi. Sen mitat tosin olivat noin suurin piirtein. Mutta tehtävä onnistui: toinen kal-

listi kiveä ja toinen työnsi kiilan alle. Kivi sai hieman suurempaa ryhtiä. Joudimme suuntaamaan kotimatkalle.

Päätimme ihailla Kärkisten siltaa ja suorittaa ajaminen Putkilahden kautta. Virtasalmen sillan kupeessa auto automaattisesti hiljensi vauhtia ja kääntyi oikealle Virran Puodin pihaan. Jospa tutkitaan vaikka kaupan talkkunavarasto. Astuimme sisään ja hämmästys oli melkoinen. Siellä tuo ” kadonnut lammas- vaiko tässä tapauksessa oinas ” touhusi myyntitykkinä täyttä päätä.

Oli tuntenut kauppiana toimivan Jyrki Suomalaisen jo useita vuosia Lions Club Virolahti-Miehikkälän leijonaveljenä. Mutta

sitten hänen elämäntilanteensa oli muuttunut ja kaveri oli hävinnyt maailmalle. Nyt törmäsin mieheen. Juteltiin kuulumiset, ja tutustuin hänen nykyiseen elämäkumppaniinsa Maritaan. Jyrkillä oli suunnitelmia kaupan suhteen. Parastaikaa terassilla soi haitari ja tarjolla oli kuumaa makkaraa. Suolainen pala maistuihin ohikulkijoille. Ja illaksi oli kuulemma suunnitteilla lisää juhlahumua.

Toki tapasin kaupassa muitakin: Annikin ja Taunon tunsin, olinhan kohdannut heidät kypsällä iällä 1993 Pynnösen Saaran juhlapäivänä. Mutta eräältä piti kysyä:

– Oletkos sinä Leila?

Siihen asianomainen vastasi:

– Olen, mutta kuka sinä sitten olet?

Totesin, että niin ne vuodet tekevät tehtävänsä, eikä vanhoja koulukavereita tunneta enää vuosikymmenten jälkeen.

Meillä oli sitten tilaisuus nähdä Jyrki ja Marita täällä Kaakonkulmalla joulukuun klubikoukussa. Siellä ilmaan heitettiin puolin ja toisin mahdollisia klubimatkoja, mutta niistä

– pannaas kattoen.

Muistuu mieleeni eräs toinen tapaaminen. Se tapahtui Haminan Raatihuoneella ja taisi olla viime vuosituhannella, reilut kymmenkunta vuotta sitten. Oli Kaakon Kamarikuoron konsertti ja siellä väliaika kahvitarjoiluineen. Viehättävä naiseljä tulee luokseni ja, ikään kuin selventääkseen ilmapiiriä, sanoo: - Tehän olette Väinö Hakanen.

Myönnettyäni hänen olevan oikeassa, hän kysyy, tunnenko hänen veljensä Joel Niemisen.

Hitaasti kiiruhtava tietokone päässäni alkaa raksuttaa nimeä. Niemisiä on Miehkälässä, mutta ei Joelia. Entä Virolahdella? Ei. Entä Haminassa? En tunne sieltäkään sen nimistä. Vehkalahden nimet selaan myös. Ei sielläkään. Ja kohta on koko Kymenlaakson tutut seulottu. Niinpä vastaan kysyjälle, etten tunne miestä.

Nainen jatkaa:

– Hän on Luhangasta...

Silloin minulla lamppu välähtää:

– Ai, Haukjärven Jolli !!! Olisit heti sanonut.!

Ja taisin innoissani heti ryhtyä sinuttelemaan – tosin täkäläisen tavan mukaan. Sillä eihän tuo Joel Nieminen esiintynyt kuin urheilukilpailujen tuloluetteloissa. Aina puhuttiin vain Haukjärven Jollista. Niinkö vieläkin?

Konsertti jatkui. Tapahtuma hautautui. Mutta siihen tuli jatkoa.

Katsoin viime syksynä ajan koittaneen siirtyä aikalaisteni kuoroseuraan ja liityin Etelä-Kymenlaakson Veteraanikuoroon, jonka harjoittelupaikka sijaitsee Haminassa. Erään kuoroesiintymisen yhteydessä kuoroveljeni Uskin Ahti tuli luokseni vaimoineen ja esitteli minulle:

Tässä on nyt se Haukjärven Jollin sisko, Sointu, vaimoni.

Olimme jo kuin vanhoja tuttuja ja halattiin tapauksen kunniaksi.

Muutama viikko sitten otin lauluharjoitusten lomassa Uskin Ahtin puhutteluun siitä, miten keskisestä Suomesta Sointu on naitu Kymenlaaksoon.

Ahti siirtyi muisteluissaan 1950-luvulle Anjalan maatalousoppilaitokseen harjoitteluun. Sinne oli samaan aikaan tullut Sointu Nieminen emäntäkurssille. Kerran läheisellä Kymenlaakson Kansanopistolla Inkeröisissä pidettiin henkiset kilpailut ja maatalousoppilaitoksella päätteeksi illanvietto. Näissä kyseiset nuoret esiintyivät. Ahti mm. lausui kunniamaininnan ansainneen runon ja Sointu säesti Inkeröisten Kisasiskojen naisvoimistelua. Kun Ahti sitten vielä loihti viulustaan herkkiä säveliä kaverin säestäessä pianolla, Amor alkoi musiikin vauhdittamana sinkauttaa nuoliaan saadakseen nuo kaksi nuorta leijumaan samaan tahtiin. Ja Amorin tempaus onnistui: kevättalvella ostettiin kihlat ja häät pidettiin Haukjärvellä juhannuksena 1959.

Niin Ahti vei nuorikkonsa kotitilalleen Vehkalahden Vehkjärvelle. Sinne rakennettiin uusi ajanmukainen navetta 24-26 lypsylehmälle. Tila toimi sitten sekä kirjantalo- että harjoittelutilana. Tuo aika on nyt jäänyt taakse. Aikanaan syntyi kaksi tytärtä Outi ja Sari.

Vielä kuitenkin musiikki sykkii pariskunnan elämässä. Sointu käy Haminan Viihdekuorossa ja Ahti Haminan kansalaisopiston

viihdeorkesterissa ja veteraanikuorossa.

Kolmas kohtaaminen tapahtui Miehkälän kirkon urkuparvella muutama viikko sitten lauantaina. On tullut tavaksi sotiemme veteraanien hautajaisissa, mikäli omaiset haluavat, että 8 - 15 miehen lauluryhmä johdollani tulee siunaustilaisuuteen laulamaan ”Veteraanin iltahuudon” ja arkkua hautaan laskettaessa ”Oi kallis Suomenmaa”.

Uusi mies saapui tuolloin kuoroon ja selvitti ensi töikseen minulle, että olet kuulemma Korpilahden poikia. Myönsin olevani Putkilahdesta.

Joo, kyllä minä tunnen Putkilahden. Minun isäni oli Korpilahden maalarimestari ja jo 10-vuotiaana olin isän mukana maalauksessa kesällä mm. Putkilahden koulun lattioita Permolla.

Mies sanoi nimekseen Matti Korsberg. Hän kertoi jääneensä rajavartiolaitoksesta eläkkeelle 1994. Talon hän ilmoitti ostaneensa Salo-Miehkälästä. Nuoruudessaan hän oli asunut Tikkalassa, Moksissa ja sittemmin Saakoskella, josta isä oli ostanut Suomen ainoan vesivoimalla toimineen meijerin. Sen hirsistä tehtiin sitten asuintalo Saakoskelle. Sisko Sirkka-Liisa Kuikka asuu kuulemma vielä Korpilahden kirkolla.

Matti osoittautui hyväksi laulajaksi ja hän on ruvennut käymään Miehkälän kirkkokuorossa laulamassa.

Jos siirrytään ajassa reilusti taaksepäin, osuu vuosiin 1966-1973 eräs kanssakäyminen. Silloin Miehkälän liikunta-, nuoris- ja raittiusseuran toimii Tarmo Kulmala s. 1943. Hänen kanssaan asuimme samassa pihapiirissä mainitut vuodet. Hänen isänsä oli puunjalostusyhtiö Schaumanin piirityönjohtajana ja perhe asui Kärkisten lossin lähellä. Tarmo kävi kansakoulua Heinoseniemellä, mutta hänen ollessaan 15-vuotias, perhe muutti Korpilahden kirkolle.

Tarmokin kertoi jo 10-12 -vuotiaana olleen isänsä mukana vetämässä punaväriä puun ympäri, kun isä oli ensin leimakirveellä iskenyt puuhun leiman.

Tarmo Kulmalan ensimmäinen nuorisohjaajan paikka oli Elimäellä, josta löytyi vaimo Leila. Sieltä he saapuivat Miehikkälään, josta seitsemän vuoden kuluttua he siirtyivät Joutsenoon ja lopuksi Valkealaan, josta Tarmo jäi eläkkeelle. Nykyisin hän vaimonsa kanssa hoitaa Elimäellä vaimon perintötilaa.

”Virta venhettä vie” sanaili jo Eino Leino aikoinaan. Eipä sitä nyky maailmassa tiedä nuorena, mistä puurokuppinsa paikan vanhana löytää – ei usein edes maalaistalon vanhin poika, jolle muinoin oli selvää, että isän jälkiä käy astelemaan.

Mutta edellä mainitut täälläpäin olevat lähettävät terveisiä lukijoille, jos joku sattuu heitä vielä muistamaan.

VÄINÖ VÄINÖNPOIKA

HIHTO ON VÄLINELAJI

Kun Timo Suominen viime helmikuun numerossa ”uusputkilahtelaisena” arveli tietonsa puutteelliseksi vanhemman ajan suksimarkkinoista Putkilahdessa. Minä entisenä ”paljasjalkaisena” putkilahtelaisena voin raottaa hieman muistini lokeroita kertomalla: Kun ennen elettiin suurelta osin luontaistaloudessa, oli taloissa omasta takaa useammanlaisia ”nikkareita”, jotka tekivät rekiä ja luokkeja talon tarpeisiin ehkä siinä sivussa tuli tehtyä useitakin ”hiki-autoja” myös.

Olen melko varma, että Uiton veljekset

Kalle ja Eino Ikonen ensimmäiset hiihtokilpailut hiihtivät ”omilla suksilla”. Kai sukset syntyivät siinä kuin venekin. Putkilahden kylällä muurari Kalle Stenros teki naapureille suksen tapaisia, varsinkin lapsille. Kallelta sai halvalla. Talvella oli aikaa, kun ei juuri muuraustöitä ollut. Kallella oli ongelmana sopivan suksipuun saanti. Kun oikean suksen piti pysyä ”jalkavana”, niin usein niistä tuli ”mykeitä” eli jalustinkohta oli maassa, kärki ja kantaosa ylempänä. Tunnetusti sellainen sukset ei luista hyvin eikä pysy ladulla.

1920- ja 1930 lukujen vaihteessa ja myöhemmin Suomen hiihtokulttuuri muuttui. Ennen kilpahiihdot pidettiin tasaisella pelolla tai enimmäkseen järven jäällä. Kilpavälineenä pitkästä luistavat sukset ja tukevat ”porkat”. Sitten ruvettiin puhumaan murtomaahiihdosta ja murtomaaladuista. Latu tehtiin vaihtelevaan maastoon, jopa metsiin. Tällainen hiihto vaati sitten erilaiset välineet. ”Sivakamat” lyhyemmät sukset ja kiintositeet.

Isäni Kalle Koskinen, joka osasi tehdä melkein mitä vaan, huomasi silloin olevan otollisen markkinaraon. Ensimmäinen piti saada kunnan ”ainetta”, josta tehdä. Hiukan metsiä samoiltuaan hän löysi Kivivuoresta Kopisevan maalta vanhan kaskiahon, joka kasvoi nuorta koivikko, varttuneemat juuri sopivan kokoisia, isän mittoihin käypää. Kasvaneet ylitiheinä eli hitaasti kasvaen, samalla oksat olivat karsiutuneet eli tyvet olivat oksatonta puuta. Kaupat syntyivät isännän kanssa, kun suurin osa puista sai jäädä taloon, paras tyviosa otettiin suksipuiksi. Isän onni oli sitten, että sattumalta sinä talvena oli toiminnassa sellainen siirrettävä saha Virtasalmen rannalla, niin sanottu Alatorpan tontilla. Siinä puut sahattiin joka pöllä neljään osaan, eli ristiin ja kaikista tuli neljä salkoa. Kovin homma oli sitten kir-

veellä veistää saloista sydänpuu pois, ja kaarnapuoelta piti veistää sen verran, että tuli tasaista pintaa pysyäkseen ”taapelissa”. Reunoille piti kuitenkin jäädä tuohta ja kaarnaa estämään liian nopean kuivumisen. Puut taaplattiin sitten kuivumaan hyvin tuuliseen, mutta ”katveeseen” paikkaan. Painoksi taapelin päälle tuli suuria kivenlohkareita.

Ennen syysateita puut siirrettiin tallin orsille suojaan ja ”vanumaan”, joka tarkoittaa hidasta loppukuivumista. Viimeinen kuivuminen tapahtui tekovaiheessa tuvan orsilla. Kun lunta oli maassa hiihtokeleiksi asti, isällä oli ensimmäinen satsi valmiina ja kauppa kävi. Työtä lisäsi vielä se, kun ”porkiksi” ei kelvannut enää aidan seiväs, vaan tilauksia sievistä sauvoista sateli.

Sitten kuultiin, että kaupungin kaupassa ja kirkollakin saa merenruoko- eli rottinkisauvoja. Ainetta ei saanut ennen kuin laivakelissä kesällä. Seuraavana talvena oli sitten rottinkia.

Sesonki kesti vain muutamia vuosia, kun teollisuus kerkesi mukaan. Suksien hinnat halpenivat ja suksipuusepät jäivät nuolemaan näppejään.

REINO KOSKINEN

Kyläsepan kuulemia

*Helppohan vesileipä tuomio
on linnas kärsiä, kotonahan sen on jo
oppinut sanoi mökinmies, viinankeitosta
kun tuomion sai, vesileipä tuomiona,
sen kärsiin läksi.*

*Ei Heikkilän
piiät lypsillä pallia tarvii niitä on
niin monta, toiset joutaa
pallinakin olee.*

APRILLIKUU

Huhtikuun ensimmäisenä päivänä, aprillipäivänä, on aprillipilaan langenneelle tapana hokea ”aprillia, aprillia, syö sillii ja juo kuravettä päälle”.

Aprillauksen alkuperää ei varmuudella tiedetä. Aprillauksella on liittymiä Rooman valtakunnan aikaiseen uudenvuoden juhlintaan sekä 1500-luvun eurooppalaiseen kalenterimuutokseen. Jotkut hakevat alkuperää vielä kauempaa, vuosituhansien takaisesta intialaisten huli-juhlasta.

Antiikin Rooman aikaan käytetyssä kalenterissa vuoden ensimmäinen kuukausi oli maaliskuu, ”Mars”, sodan jumalan mukaan nimettynä. Uutta vuotta vietettiin kuitenkin loogisesti maaliskuun loppupuolella kevätpäivän tasauksen aikaan, jolloin pohjoisella pallonpuoliskolla päivän pituus alkoi voittaa yön pituutta. Rooman ylhäisö kokoontui tuolloin ottamaan vastaan uutta vuotta ja kevään alkamista, mitä Rooman rahvas pyrki häiritsemään heittelemällä parhaimpiinsa sonnustautuneiden juhlijoiden niskaan mitä löysivät. Roomalainen rahvas oli tuolloin tyypillisesti kalastajia, jolloin ylhäisöä heitettiin mädillä kaloilla, kun tuoret kalat oli tietenkin pantu myyntiin. Kun ylhäisö juhli, siihen ei riittänyt päivä eikä kaksi. Kävi helposti niin, että juhlinta

Putkilahden kansakoulun 1. ja 2. luokan oppilaat luokkakuussa opettajansa Aune Vasaman kanssa. Kuva on otettu syksyllä 1956. Kuvasta on tunnistettavissa lähes parikymmentä Putkilahdessa nykyisin vakituisesti asuvaa tai lomilevää henkilöä. Jutun kirjoittaja on ylärivissä, koulun avoimen oven kohdalla.

jatkui kuukauden vaihteen yli huhtikuun puolelle. Huhtikuu oli nimeltään ”aprilis”. Monissa länsimaisissa kielissä, esim. englannin, saksan ja ruotsin kielessä huhtikuu on ”april”. Pilanteko on saanut tuosta nimen aprillipila.

Roomalaisten rahvaiden toimenpiteistä – mätien kalojen heittelystä – tulee tuo hännäminen ”syö [mätää] sillii ja juo kuravettä päälle”. Kala on aprillipäivän tunnus. Vielä nykyäänkin esim. Ranskassa ja Italiassa huvitellaan kiinnittämällä vaivihkaa kalan kuvia toisten vaatteisiin.

Uutta vuotta oli varmaan mukava juhla alkavan kesän kynnyksellä. 1500-luvun loppupuolella Euroopassa oli suuri kalenteriuudistus, otettiin käyttöön nykyisinkin käyttämämme ns. gregoriaaninen kalenteri. Samoihin aikoihin uusivuosi siirrettiin aikaisemmalta paikaltaan huhtikuun alusta tammikuun ensimmäiseen päivään. Tiennäyttäjänä tässä oli Ranska. Monille ranskalaisille vuodenvaihteen siirtyminen oli kova pala. Etenkin maalaiset jatkoivat sitkeästi uudenvuoden juhlimista huhtikuun alussa. Näiden jäärapäiden pilkkaamisesta tuli edistyneemmille huhtikuun alun suuri huvitus. Niille, jotka eivät hyväksyneet uudistusta tai eivät yksinkertaisesti tienneet siitä, lähetet-

tiin aprillipäivän aikoihin vitsinä hölmöjä uudenvuodenlahjoja ja kutsuja olemattomiin uudenvuodenjuhliin, mistä huijausperinne sai alkunsa.

Varhaisimmat luotettavat tiedot huhtikuun ensimmäiseen ajoittuvasta aprillauksesta ovat peräisin 1600-luvun alkuvuosilta Ranskasta, Saksasta ja Englannista. Suomeen aprillaus on monen muun muodin tapaan tullut Ruotsista. Viimeistään 1700-luvun lopulla Suomen säätyläispiireissä kirjoiteltiin hupsuja aprillikirjeitä. Vähin erin aprilliperinne levisi kaikkiin kansankerrokseen. Kirjeiden ohella lähetettiin hölmöjä paketteja, koreaan käärepaperiin saattoi katkeytyä mätä kala. Ensimmäinen kirjallinen maininta Suomessa aprillipilasta on vuodelta 1800. Tällöin erään kartanon pikku-neiti kirjoitti päiväkirjaansa 1. huhtikuuta: ”Tänään olen narrannut mamselli Fortelinia siten, että kirjoitin kirjeen aivan kuin se olisi ollut rva Lindholmilta ja siihen oli merkitty ensimmäiseksi aprill.”

Suomessa on ollut iät ja ajat varsin yleisiä hupia juoksuttaa etenkin lapsia tai muuten kokemattomia ja helposti narrattavia hakemassa erilaisia olemattomia esineitä tai asioita: pinovinkkeliä, makkaranlukkoa, repunlestiä, lapikkaannousua, lutikanlänkiä,

Egyptin pimeyttä, puukengän siemeniä, jne. Kun aprillipäivän vietto vähitellen vakiintui, nuo pikku petkutukset ja juoksutukset keskitettiin juuri aprillipäivään, aikaisemmin olivat ympärivuotisia. Tällaisella leikkisellä petkutuksella oli myös kasvattava tarkoitus. Fiksu lapsi juoksi yleensä vain kerran olemattomia hakemaan tultuaan nolatuksi. Hänestä ei sitten koskaan tullut yllytyshulua, tähän ainakin pyrittiin.

Aprillaamiseen liittyy kirjoittamattomia sääntöjä: aprillipäivänä saa puijata ketä tahansa eikä puijattu saa suuttua. Pilanteolla on kuitenkin rajansa: pysyvää vahinkoa ei saa aiheuttaa.

Omakehtainen

aprillimuisto Putkilahdesta

Vuosien varrella olen nähnyt ja kokenut monenlaisia aprillipiloja. Jostain syystä mieleeni on jäänyt yksi, noin 50 vuoden takainen harmiton aprillipila. Me Putkilahden kansakoulun alaluokkalaiset – nyt sanottaisiin Sinisen koulun oppilaat – olimme kokoontuneet normaaliin tapaan aloittamaan koulupäivää aprillipäivänä 1957. Myös opettajamme Aune Vasama oli saapunut pöytänsä ääreen. Joku meistä keksi idean yrittää aprillata opettajaa, aiheena oli koulun pihakoivussa laulava peipponen. Pyydettiin opettajaa alakoulun rappusille peipposta

kuulemaan ja katsomaan. Muistan hyvin, kun me pienet koululaiset iloitsimme vilpittömästi, kun saimme aprillattua aikuisen ihmisen, opettajamme. Eihän peipponen ainakaan siihen aikaan, ennen ilmastonmuutosta voinut laulaa noin varhain keväällä. Moneen kertaan olen jälkepäin muistellut erinomaista opettajaamme. Tuolloinkin hän oli heti ”leikissä mukana”, oli opettajan ammattitaidolla aidosti hämmästynyt noin aikaisin laulavasta peipposesta – ja aidosti noloissaan, kun saimme hänet aprillattua.

RISTO PERTTULA

Mökkitalkkari- palveluja Putkilahteen

Jyväskyläläinen Nuorjyvänsä Osuuskunta tarjoaa mökkitalkkaripalveluita Putkilahdessa. Putkilahdesta ja lähiseuduilta löytyy satoja mökkejä, joten asiakaskuntaa on pidettävä riittävänä. Tarjoamme alueen mökkiläisille talonmiespalveluja ja kaikkea muuta tarpeellista apua viihtyvyyteen ja varusteluun.

Mökkitalkkarit tekevät töitä, joita mökkiläinen ei itse halua tai ehdi tekemään. Mökin ei pitäisi olla työleiri. Huoltojen ja korjausten lisäksi mökkitalkkari huolehtii loma-asunnon turvallisuuden valvonnasta. Palvelut halutaankin sopia jokaisen asiakkaan kanssa yksilöllisesti.

Vinkkilista tarjoamistamme töistä on monipuolinen ja muihin tarpeisiin reagoimme joustavasti. Näitä palveluja voit ainakin kysyä ympäri vuoden.

- Pihatyöt
- Siivoukset

- Korjaukset, remontit ja huollot
- Nurmikon leikkuut
- Saunan ja mökin lämmitykset
- Polttopuut
- Laiturien nostot ja laskut
- Kattojen puhdistukset
- Räystäskourujen tyhjennykset
- Kaupassa käynnit
- Tarkistuskäynnit

Nyt on oikea aika käydä katsomassa mökin kunto talven jäljiltä. Usein pitkäkynnet liikkuvat keväällä ennen mökkisesongin alkua. Jos et itse pääse käymään mökillä, pyydä mökkitalkkari tarkastamaan kesämökin kunto.

Paikallinen toimipisteemme on entisen pankin tiloissa (Vespuolentie 2020). Sinne voit jättää viestiä ja aloitteita mökkitalkkarille postilaatikkoon.

Kotitalousvähennyksestä

vetoapua palvelujen kysynnälle

Mökkitalkkaripalveluille odotetaan tuovan lisää kysyntää myös vuoden alussa parantunut kotitalousvähennysoikeus. Suurimmasta osasta talkkareiden töitä saa kotitalousvähennyksen.

Samoja palveluja tarjotaan yhtälailla myös omakotitaloasukkaille, koska vähennykset ovat samat ja palvelujen tarve useimmin ympärivuotinen.

Kotona tai vapaa-ajan asunnolla teetetyn työn kustannuksista voi saada kotitalousvähennyksen, jonka voi osittain vähentää verosta. Vähennys on 60% arvonlisäverollisesta työkorvauksesta, kun työ on ostettu ennakkoperintärekestäriin merkityltä veronalaista toimintaa harjoittavalta yrittäjältä tai yritykseltä. Omavastuu on edelleen 100 euroa vuodessa ja vähennyksen suuruus on jopa 3000€ / henkilö, joten puoliset voivat saada vähennystä yhteensä jopa 6000€ vuodessa.

Lisäksi kotitalousvähennyksen soveltamisalaa laajennettiin tieto- ja viestintätekniikkaan liittyvien laitteiden asennus-, kunnossapito- ja opastustyöhön.

Ota yhteyttä

Nuurjyvänsä Osuuskunta

tempojkl@kolumbus.fi

www.kolumbus.fi/tempojkl/Nuurjyva/

AVANTOUINTIA VIRTASALMELLA

Virtasalmen rannalla asuvat naapurukset Irma Turma ja Eija Kuikka ovat harrastaneet avantouintia jo vuosikautia. Tähän kylmään harrastukseensa heitä vetää avantouinnin hyvät terveydelliset vaikutukset. – Flunssaa ei ole tarvinnut sairastaa, verenkierto vilkastuu ja aiheuttaa kokonaisvaltaisen hyvinolon tunteen, toteavat he molemmat. Avantouinnin on todettu auttavan myös astmaan ja erilaisiin särkyihin, mm. nivelreumaan.

Irma ja Eija eivät käy saunassa ennen avantoon menoaan, vaan uimassa käydään aina ensin. Näin on turvallisempaa. Suuri lämpötilan vaihtelu voi aiheuttaa ongelmia erikoisesti sydän- ja verenkierto-ongelmista

Eija ja Irma kylmässä kylvyssä. Tavallisesti avannossa uidaan vuorotellen, mutta valokuvaajan pyynnöstä iloiset uimarit menivät tällä kertaa yhdessä avantoon.

kärsiville. Useimmiten Irma ja Eija käyvät avannossa kokonaan ilman saunaa. Varusteinaan reippailla avantouimareilla on ainoastaan uimapuvut ja jaloissaan sukeltajan tossut. Sukeltamista eivät avantouimarit kuitenkaan harrasta. Tavallisesti he käyvät avannossa 1-2 kertaa viikossa, toisinaan useamminkin.

Avantouintia varten täytyy olla tarpeeksi suuri avanto, jossa mahtuu vähän liikku- maankin. Veteen laskeutumiseen tarvitaan tukevat tikkaat, joita pitkin on myös turvalisempaa päästä vedestä pois.

Virtasalmen avantouimareihin kuuluu myös Karilan väki, joiden avannossa Irmalla ja Eijalla on lupa toisinaan käydä vierailulla. Putkilahdessa avantouimareita lienee enem- mänkin, onhan harrastukseen täällä mitä mainioimmat mahdollisuudet.

AUNE TURUNEN

Putkilahden kyläseura ry

Kevät- kokous

sunnuntaina 19.04.2009
kello 13.00 Koulupuistossa
Esillä sääntömääräiset asiat
Kahvitarjoilu! Tervetuloa!

Seuran tarkoituksena on

- työskennellä toimialueensa sivistyksellisten, sosiaalisten ja taloudellisten olojen kehittämiseksi sekä viihtyisyyden lisäämiseksi
- olla toimialueensa asukkaiden yhdyssi- teenä ja yhteistoiminnan kehittäjänä

Tarkoituksensa toteuttamiseksi seura

- järjestää kursseja, iltamia, tupailtoja, kilpailuja, arpajaisia ja retkiä
- tukee jäsentensä osallistumista koulu- tukseen
- järjestää tilaisuuksia neuvotella ja päättää kylän yhteisistä asioista
- edustaa kyläkuntaa ulospäin yhteisissä asioissa
- edesauttaa talkootoimintaa
- ottaa vastaan lahjoituksia, testamentteja
- omistaa ja ylläpitää kiinteää ja irtainta omaisuutta
- tekee kylää tunnetuksi
- vaalii yhteisön kulttuurihistoriallista taustaa
- edesauttaa kylällä toimivien yritysten toimintaa
- myöntää lahjoituksia tai stipendejä kylän tulevaisuutta parantavien toimien johdosta
- toimii yhteistyössä muiden järjestöjen ja yhteisöjen kanssa

@450-laajakaistaverkko tuo netin kotiin ja mökille

Sonera on meille putkilahtelaisille ADLS-laajakaistan asiakkaille ilmoittanut, että tämä palvelu lopetetaan lähitulevaisuudessa. Lisäksi tämän vuoden alussa palvelun hintaa korotettiin (38,00 euroa/kk > 49,90 euroa/kk). Ennen pitkää jotain on tehtävä.

Vaihtoehtoisia ratkaisuja ADLS-laajakaistalle Putkilahden alueella on tarjolla nettiyhteys matkapuhelinverkossa (max. 0,384 Mbit/s, noin 10 euroa/kk) ja @450-laajakaistaverkossa (max. 1 Mbit/s, 39,90 euroa/kk). Molemmat vaihtoehdot ovat nykyajan vaatimuksiin nähden hitaita yhteyksiä, mutta ei voi muuta kuin kadehtia Jyväskylän taajama-alueilla asuvia. He saavat 8 Mbit/s ADLS-laajakaistayhteyden hintaan 36,81 euroa/kk.

Suunta-antenni on samannäköinen harava kuin TV-antenni. @450-verkkoon ei kuitenkaan käy TV-antenni, vaan antennin on oltava 450 - 470 MHz taajuusalueelle sopiva ja kaapelissa pitää olla modeemiin sopiva liitin. Antenni suunnataan lähimpään tukiasemaan eli Lubankaan päin.
Foto: Lennart Melin

Minä päätin hankkia itselleni tuon langattoman @450-laajakaistaverkon palvelun. Sain sen toimintakuntoon 27.2.2009, joten kokemuksina on vasta yhden kuukauden ajalta.

Jotta yhteys @450-verkkoon saadaan toimimaan, tarvitaan tietysti sopimus operaattorin kanssa, modeemi ja Putkilahdessa tarvitaan myös pieni ulkoinen antenni. Varminta on asentaa suunta-antenni, koska ilman sitä yhteys tukiasemaan voi olla liian epävarma. Asennus oli jokseenkin vaivatonta ja laitteet ovat pieniä ja helposti siirrettäviä. Modeemi ei vaadi ulkoista virtalähdettä, koska se saa tarvittavan käyttövoiman tietokoneen USB-väylästä.

Olin aikaisemmin käyttänyt Soneran

ADLS laajakaistaa (1 Mbit/s), joten oli mielenkiintoista seurata, jos @450-laajakaista tarjoaisi saman käyttömukavuuden. Yhteys tuntuu toimivan moitteettomasti, vaikkakin näihin tietokoneasioihin pitää suhtautua aina melkoisella varauksella. Nopeuksia olen mittaillut <http://www.msoynet.fi/speed.htm> -palvelulla nyt ja samoin tein myös ADLS laajakaistan aikaan. Nopeuksissa ei ole merkittävää eroa, ehkä @450-laajakaista on hiukan nopeampi. Nopeudet ovat vaihdelleet pääasiassa 0,2 Mbit/s – 0,8 Mbit/s välillä.

Oma mielipiteen langattoman @450 laajakaistaverkon käytettävyydestä Putkilahdessa on jo muodostunut. Yhteyden laatu ja nopeus on suurin piirtein samaa tasoa kuin puhelinlankaa pitkin tulevalle ADLS laajakaistalla. Langattoman @450 kuukausimaksu on vähän alempi ja tarvittaessa sitä voi käyttää vaikkapa autossa tai mökillä.

Joskus tulevaisuudessa @450-verkon nopeutta saadaan ehkä nostettua 2 Mbit/s tasolle, mutta tätä nopeammaksi se ei nykytiedon mukaan voi tulla.

Nopeat nettiyhteydet kyllä onnistuvat myös langattomasti. Esimerkiksi Oulun kaupungissa on langaton WIMAX-verkko, jossa nopeus on 13 Mbit/s. Mikä parasta – tämä nettiyhteys tarjotaan ilmaiseksi kaikille kaupungin asukkaille. Jyväskylänkin tulisi ottaa mallia Oulusta juuri tässä asiassa.

VALTO KOSKINEN

.....
..... **och ett**
stort Mjaaauu!
Arwid

LÄHETTÄJÄ:
PUTKILAHDEN KYLÄLEHTI
VESPUOLENTIE 1977 B1
41870 PUTKILAHTI, FINLAND

Erikoishammasteknikko
Hammasteknikkomestari
Samuli Rupp
Vastaanotto iltapäivisin
ja viikonloppuisin
Korpilahti, Kärkinen
0500 342 521

LM-SÄHKÖ
Korpilahdentie 808
19920 Pappinen
☎ 0400 476 559

- ▶ sähköasennukset
- ▶ teleasennukset
- ▶ sähkösuunnittelu

SÄHKÖ-HENKKA OY

Sähköurakointi ja
antenniasennukset

Kariharjuntie 9, 19650 Joutsa
Henkka: 0400 643 448

www.sahko-henkka.fi

ME PALVELEMME Aukioloaikamme:

ma - ke klo 9-15.45, to klo 9-16.30, pe 9-15.45

Tiit ja kortit 010 254 5101
Asunto- ja muut luotot 010 254 5102
Säästäminen ja sijoittaminen 010 254 5103

Notariaattiasiantuntija Reijo Säkkinen 010 254 5150
Myyntipäällikkö Sari Vesterinen 010 254 5155
Toimitusjohtaja Kyösti Myller 010 254 5160

Telefax 010 254 5170
Verkkopalvelut www.op.fi

Etua elämään. OP-Pohjolasta. **KORPILAHDEN
Osuuspankki**

KORPILAHDEN APTEEKKI

p. (014) 821 775
Avoinna:
ma - pe 9 - 17
la 9 - 13

www.korpilahdenapteekki.fi

LUHANGAN SIVUAPTEEKKI

p. (014) 877 271
Avoinna:
ma - pe 9.30 - 16.00

**HANKI UUDET JÄTEASTIAT MEILTÄ
KOTIIN TOIMITETTUNA**

600 ltr

240 ltr

- ◊ JÄTTEENKULJETUS
- ◊ VAIHTOLAVAT
- ◊ LOKAHUOLTO
- ◊ VIEMÄREIDEN AVAUKSET
- ◊ JÄTEHUOLTOTUOTTEIDEN
MYynti

SIHVARI OY

www.sihvari.fi, info@sihvari
Puh. 010 525 1640

HPN-Pelti

rakennuspeltityöt
ammattitaidolla

0500 615263

Postiosoite:
Honkalanmutka 2 B 3
41800 Korpilahti

*Referensikohde Putkilahdessa:
Koulupuiston uusi katto (2004)*

TARMO LÄHIKAUPPIAS

Virran Puoti

Puoti avoinna 1.12. alkaen:

ma-pe 10- 17, la 9-13

Kahvio on auki puodin aukioloaikoina sekä tilauksesta

- päivittäistavarat ✖
- kahvio (B-oikeudet) ✖
- bensini 95E, polttoöljy ✖
- rauta ja maatalous ✖
- valokopio- ja nettipalvelu ✖

WWW.VIRRANPUOTI.FI

PUHELIMET: 014-825 177, 044-587 7810

VIRRAN PUOTI, VESPUOLENTIE 1950 B, 41870 PUTKILAHTI